

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1136 16 tháng 4 năm 2017

Thơ ngỏ

Khí Hậu

*Khí hậu quân bình thiên hạ vui
Bình tâm tu luyện rõ thanh mùi
Trời ban tình đẹp thật an vui
Chuyển tiến thực hành rõ đạo mùi*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Có tiền và có địa vị mà ai dám động, tại sao Bé nói gông cùm?
- 2) Ở đời này tại sao họ thích dùng câu “Anh yêu em”?
- 3) Người đạo lại than khổ thì sao?
- 4) Bé ít ngủ trong đêm có khổ không?
- 5) Trợ hành là sao?
- 6) Bé viết nhiều có mỏi tay hay không?
- 7) Nạn là gì?

<p>1) <i>Hỏi: Có tiền và có địa vị mà ai dám động, tại sao Bé nói gông cùm?</i></p> <p>TL: Thừa tiền tình duyên nghiệp ràng buộc không khác gì gông cùm, xiềng xích tâm lúc nào cũng không yên, luôn luôn thủ thế hơn thua, bất cứ phản động lực nào động tới tiền tình danh lợi của họ. Còn người tu thì hướng về vạn sự bởi nhứt không, lúc nào cũng không bị ràng buộc bởi ngoại cảnh, nội khoa tâm lý yên ổn, thích sống hoà bình hơn là cạnh tranh vô ích.</p>	<p>2) 29-09-91</p> <p><i>Hỏi: Ở đời này tại sao họ thích dùng câu “Anh yêu em”?</i></p> <p>TL: Thừa câu nói “Anh yêu em” là sự ám áp của sự ham muốn cá nhân, cho nên trong một thời gian nào thì lại “Anh ghét em” nhưng không dám nói ra, sợ đối phương tự tử, vì đối phương bị mất sự nương tựa và ý lại từ lúc ban đầu, nguyên lý duyên nghiệp của Trời đã sắp đặt, để cho con người có cơ hội ăn năn sám hối mà tu, càng đi sâu càng thấy mình sai và trì trệ, nói một đường làm một ngã, cũng là con người ôm lấy cơ tạng tinh vi của Trời Đất, nhưng mà không biết yêu lấy mình trước hết, lại phát nguyện yêu người khác, sanh ra lo âu ghen tương đủ chuyện, tạo khổ cho chính mình mà không hay, đến già rồi lại càng thấy rõ hơn, mấy chục năm lận đận yêu thương mà chẳng đi đến đâu! Hòn vía bơ vơ lồi cuốn bởi tình tiền khi tỉnh khi mê, đến lúc nhắm mắt chẳng biết được lối nào thoát ra. Còn người tu thiên thì tự dứt khoát mọi việc yêu thương tạm bỏ của đời đời, mà tự lui về thực chất thanh tịnh từ bi, mới hưởng được mùi đạo yêu quý, thì sẽ không bao giờ bị mất và thay đổi, một lòng tin ở đạo, thì vạn sự sẽ tốt đẹp và vạn sự sẽ thành trong thanh tịnh.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Người đạo lại than khổ thì sao?</i></p> <p>TL: Thừa người đạo mà còn than khổ thì mang tiếng tu mà thiếu tu, cần khổ để tiến thân, chứ không cần sướng để ù lì và mê loạn.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Bé ít ngủ trong đêm có khổ không?</i></p> <p>TL: Thừa Bé thiên nhiều thì phải bớt ngủ, làm việc hăng say về đạo tâm. Bé mới là con người thật sự biết yêu Bé trong thực hành và ảnh hưởng người kế tiếp, cứ vậy mà tiến hoá thì chúng ta sẽ kết thành một biển yêu của Thượng Đế, câu nói “Anh yêu em” sẽ biến mất, không còn chuyện dâm tánh cá nhân, mà luôn luôn hướng về quần sanh tiến hoá, tâm thức lúc nào cũng cảm thấy vui và thanh nhẹ, sống trong sự tùy duyên trợ hành.</p>

<p>5) <i>Hỏi: Trợ hành là sao?</i></p> <p>TL: Thưa lúc nào cũng sẵn sàng khai mở nguyên lý sanh tồn cho các giới có cơ hội tự thức.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Bé viết nhiều có mỏi tay hay không?</i></p> <p>TL: Thưa xác phàm đã sống gần bảy chục năm mà còn viết được, Bé rất mừng, trực nhớ lại, trước kia sư phụ của Bé tức là ông Đỗ Thuần Hậu, muốn viết ra rất nhiều nguyên lý tu học cho người đời, nhưng tay Ngài run, ngược lại Bé rất may mắn, vẫn còn viết được, những lời thô thiển cho các bạn đọc chơi và giải trí trong lúc thanh vắng. Con người sống từ lúc có răng cho đến lúc không răng, thì đã thấu tập biết bao nhiêu kỷ niệm của trường đời cộng với tâm đạo, các bạn càng đọc thì các bạn sẽ thấy, tâm thức của các bạn lại có cơ hội cùng đi với Bé, từ kiến thức này đến kiến thức nọ, vui hoà và giải tiến trong trật tự thanh tịnh và từ bi, tham thiền êm nhẹ, bớt lười biếng và sẽ nhận định rõ rệt hơn, việc mình phải làm cho chính mình, tức là tu học và tiến hóa</p>
<p>7) <i>Hỏi: Nạn là gì?</i></p> <p>TL: Thưa nạn là một sự việc không thể lường trước được, người tu cũng phải thọ nạn trước khi nhắm mắt, nhẹ hay là nặng đó thôi!</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tiền

*Tình đời đen bạc khó ghi,
Tiền thời hai lưỡi, tạo thi cảnh đời.
Duyên lành tận độ không rời,
Nợ thời vay trả chẳng đời nào xong.
Vía thời chuyển hóa lòng vòng,
Hồn trong mê loạn khó mong được về.
Ly phân rạn nứt nhiều bề,
Tan tành từng mảnh, tạo mê tạo lầm.
Mang mang sống chết bản thân,
Khổ đau nhiều cảnh khó phân đạo đời.
Trước sau khổ não khó rời,
Chật vật ích kỷ khó thời tiến thân.
Không tu ứ mật ứ gan,
Lại càng thêm khổ, chẳng bàn được chi.
Trường đời lời cuốn dự thi,
Khổ thời cam chịu dự thi kỳ này.
Quyết tâm học hỏi theo Thầy,
Giữ tâm thanh tịnh, giải vây giải khờ.*

*Lương Sĩ Hằng.
Tây Đức, 20-10-1989*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 5)

Cho nên, cái Phương Pháp Công Phu này nó có thể giúp cho các bạn, từ cái Soi Hồn và Pháp Luân, đi tới Thiên Định; nó lắng trong mọi sự việc, mình mới thấy sự sai lầm của chính mình. Sai lầm là gì? Là rác rến từ xưa mình đã rước vào trong cái não hải. Bây giờ mình có phận sự quét gợn cho nó, để đi tới sự sáng suốt. Chớ mỗi người đều có một cơ năng sẵn có, và có một cơ cấu tự động Thượng Đế đã ban: chính nó phạt nó, và nó thưởng nó, mà không hay; chỉ cầu xin mãi mãi, cũng vô ích. Mình cứ sử dụng cái trí khôn của mình lợi dụng Đấng Trọn Lành, cũng không có đi đến đâu. Cho nên, mình phải cố gắng tự sửa mình để hòa hợp và đánh lễ những vị mình quý mến. Có cửa Thiên Đàng, có cửa Địa Ngục. Nếu phần hồn không có, thì lập Địa Ngục để làm gì, lập Thiên Đàng để làm gì? Chắc quý vị bô lão cũng có nghe qua: có cảnh Thiên Đàng và có cảnh Địa Ngục; trong giấc mơ, trong cái hồi sinh của người đã chết, cũng thuật lại cho chúng ta nghe. Rồi đây chúng ta phải cương quyết đi tới, và chúng ta tìm trở về Nguồn Cội sẵn có, để giải thoát tất cả những cái bệnh nan y của tâm hồn chúng ta và cơ tạng của chúng ta.

Cho nên, cái Phương Pháp này, thực hiện rồi, các bạn mới thấy rõ ràng: tình thương và đạo đức là chánh. Thượng Đế thương yêu chúng ta vô cùng, không bao giờ bỏ chúng ta, không bao giờ làm hại chúng ta; mà vì chúng ta tầm tối và tự hại lấy chính ta mà thôi. Nhiều người trách Thượng Đế không có công bình, trách

Chúa không công bình, "Thằng ác, làm sao nó giàu có; mà tôi đang nghèo như thế này, không giàu có?" Nhưng mà không hiểu rõ: cái căn nào, quả nấy; có thưởng, có phạt. Bình tâm xét lại, chẳng có ai ở thế gian được hưởng một món gì hết. Một giọt nước các bạn đang thấm vào miệng, nhưng mà rót cuộc đời chút nữa cũng phải trả lại; hưởng hồ cái gì mà các bạn có, rồi cũng phải buông xuôi ra đi.

Khi chúng ta hiểu như vậy được, thì "Vạn sự khởi đầu bởi Nhứt Không," đâu có cái gì kêu bằng "Quan trọng"? Chúng ta phải giữ lấy cái tâm Không để học hỏi và thăng hoa trở về với tâm Không, thì chúng ta mới hồng được giải thoát. Nếu các bạn còn ôm vật chất quá nhiều và quên cái tình thương sẵn có của Bề Trên trong cái Không mà Có đó là đời đời bất diệt, nếu các bạn không biết thụ hưởng cái của cái trong Không mà Có, thì các bạn phải lâm vào trong cái tình trạng tối tăm và nan giải, khó thoát. Cho nên, chúng ta tu, phải hiểu; muốn tu thì tu bỏ sửa chữa và tìm một đường lối rõ rệt, thay vì ý lại nhưng mà không tiến. Nhưng mà ở thế gian, không có gì hơn, thành ra họ gặp đâu vá víu đó. Còn cái phương thức mà Thiên, đó là hoàn toàn phải có một cái ý thức tự chủ và khai triển lấy mình, mới thiên được. Những người nào tu Thiên mà còn ý lại nữa thì rước ma nhập thân mà thôi.

Cho nên, tôi nhắc rất nhiều: nhiều người tu ở nơi khác, rước bùa rước ma nhập thân, rồi qua thực hiện cái Pháp này; không được, bởi vì làm không đúng! Cho nên, phải tự giải cái phần đó, rồi mới thực hiện cái pháp Thiên được. Cho nên, có nhiều người sai lầm ở chỗ đó: rước ma nhập thân, rồi mong cái Pháp này cứu! Không được. Pháp này đem lại sự công bằng, và cái gì sai lầm của mình sẽ lộ ra hết, để mình thấy rõ sự sai lầm của chính mình, mình mới ăn năn hối cải; lúc đó mình mới thấy thăng hoa và tiến bộ rõ rệt, và chứng nghiệm trong nội tâm của mình. Nội thức mình được khai triển mới là xứng đáng một người con yêu quý của Đấng Tạo Hóa hiện tại.

Chúng ta hiểu rõ rằng chúng ta xuống đây học hỏi để tiến hóa, chứ không tới để hưởng nữa. Không có chỗ hưởng. Nhiều khi các bạn lâm than, tưởng là được hưởng, "Tôi ngày nay có địa vị rồi; tôi được hưởng." Không có hưởng gì đâu! Các bạn nghĩ, dòm lại xem: các bạn đang khổ chứ đâu có ai hưởng! Làm tới một vị lãnh đạo của một quốc gia, càng khổ hơn nữa! Là ở trong chu trình học hỏi để thăng hoa cho phần hồn của các bạn được gọn ghẽ hơn, và xóa bỏ hận thù để cởi mở hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ. Bên Trên lúc nào cũng còn "Trường sanh bất diệt;" nhưng mà "Hữu hình, hữu hoại" tại thế: những cái vật cảnh đều có tự tan rõ rệt.

Cho nên, chúng ta tu ở đây, nhờ cái Pháp Luân Thường Chuyển khai mở tâm can, khai mở tâm thức của chúng ta; trong chùa cũng nói rõ, "Pháp luân thường chuyển là huệ tâm khai;" thì chúng ta lấy cái thanh nhẹ cả Càn Khôn Vũ Trụ để khai triển cái Tiểu Thiên Địa này. Hơi thở của các bạn, đó là ánh sáng vô cùng; nhưng mà ai đã thấy ánh sáng đâu? Biết đó là hơi thở; tưởng cái đèn là ánh sáng? Sai rồi! Cặp mắt các bạn có, trí khôn các bạn không có, thì làm sao các bạn tạo ra được cái đèn? Hỡi, ánh sáng này đã có từ lâu trong nội tâm nội thức của các bạn? Mà đó là có sự Hư Không Đại Định chuyên hoá xuống, thì khoa học mới có tiến triển. Cho nên, chúng ta phải hiểu rằng còn một tầng lớp nữa, và nhiều tầng lớp nữa đang chuyển hóa cho những tầng lớp tiến triển, và chúng minh thấy rõ rằng, "Hư Không Đại Định là Chánh Pháp." Cho nên, sự sáng suốt của chúng ta đã có từ lâu, không phải bây giờ mới có. Cho nên, không nên cầu mong có sự sáng suốt; nhưng mà chịu gọt rửa, chịu thay đổi những cái tâm trạng tối tăm, thì tự nhiên nó phải đi tới sự sáng suốt.

Cho nên, các bạn Thiên là để làm gì đây? Để khai thông thần kinh bộ óc, khai thông Ngũ Tạng của các bạn; và cái luồng điện các bạn mới hòa đồng với các nơi các giới, thì cái tâm thức của các bạn càng ngày càng sâu rộng, và cái hào quang của các bạn sẽ sáng suốt lên. Bây giờ hít thấy hơi, ngày sau các bạn hít toàn là ánh sáng. Cho nên, ở đây chủ chương tắt đèn khi các bạn làm Pháp Luân Thường Chuyển. Để chi? Để chứng minh rõ rệt hơn: đừng nhầm lẫn trong cái ánh đèn điện của thế gian đã tạo, nhưng mà chúng ta

tắt đèn nhưng vẫn thấy ánh sáng. Đó mới là thực triển trong cái tâm thức. Và cái Pháp Luân Thường Chuyển của chúng ta đã làm đúng, chúng ta mới thấy cái ánh sáng của nội thức. Rốt cuộc rồi bên trong chúng ta sáng suốt mới kêu bằng "Hoàn toàn được giải thoát." Còn nếu bên trong không có sáng suốt, bây giờ các bạn có tu cách gì đi nữa, có ngồi một đồng như cục đá đi nữa, cũng không có ăn chung gì hết.

Cho nên, tu là phải lập hạnh; lập hạnh để khai thức. Đó., Thì "Lập hạnh," thì lấy cái gì để lập hạnh? Lấy cái Thanh Khí Điền để hóa giải nội tâm ô trược và sự lỗ bịch của nội tâm nội tạng của chúng ta, mới khai triển tới vô cùng.

Cho nên, lúc ban đầu các bạn làm Pháp Luân thì nó còn hơi hăn học. Một thời gian sau, nó càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng nhẹ; nhẹ chừng nào thì các bạn sẽ thấy sáng chừng nấy; mà nhẹ chừng nào thì các bạn thấy trẻ chung trở lại, và mạnh trở lại; có thể đập ngực nói rằng, "Tôi trẻ hơn lúc tôi còn 30." Cho nên, ngày nay tôi 59 tuổi, nhưng mà tôi thấy tôi khỏe hơn trước, 20 tuổi. Hai mươi tuổi, tôi động loạn, vì trong cái cảnh đời tham dục và đã tạo những cái chuyện ham muốn cho tôi; tôi thấy tôi yếu hèn hơn bây giờ. Bây giờ, động tới đâu tôi ý thức tới đó; và con người tôi thì làm việc nhiều và khỏe mạnh; không có cái giờ giấc ham ăn, ham ngủ như xưa nữa; và thấy mình thật sự được có cơ hội học hỏi, khi chúng ta đạt được sức khỏe.

Cho nên, những vị bô lão mà lượm được cái Pháp này và thực hành được rồi sẽ thấy rằng sức khỏe lần hồi khôi phục, và chính mình là một y sĩ của cơ tạng, ... y sĩ trong nội tâm và khai thông nội thức của chính mình. Cho nên, trong tuổi già chỉ cô đơn thôi; mỗi người phải sống trong cái cảnh cô đơn, rồi tự giải thoát mới trở về nguồn cội được. Có vợ, có con, có cháu, có chất, nhưng mà vẫn sống ở trong tâm thức cô đơn. Cho nên, chúng ta hiểu, và chúng ta có cái phương pháp để chuẩn bị cho cái giờ giấc cô đơn đó; mà chúng ta sống với cộng đồng cả Càn Khôn Vũ Trụ, thì hết cô đơn. Từ cô đơn này đi tới sự hòa đồng đời đời bất diệt, thì cái tâm khảm các bạn thấy rằng, "Tôi học cái chu tình mấy chục năm tại thế, bây giờ tôi mới thấy rằng, 'Tôi có vay mới có trả,' và bây giờ tôi đang hoàn trả những gì cả Càn Khôn Vũ Trụ muốn, là ánh sáng, để hòa tan và khai triển cho cái vũ trụ tốt lành hơn. Đó; tôi có phần đóng góp trong thanh điển của tôi." Cho nên, trong lúc Công Phu rồi nó khai mở, quý vị mới thấy rằng, "Tôi không còn già, tôi không còn khô, vì tôi có cơ hội trả nợ, và biết trả nợ."

Chớ mỗi mỗi chúng ta đây đều là con nợ toàn Càn Khôn Vũ Trụ: quần áo các bạn bận đây, cũng là quần chúng đóng góp; đó là trí khôn của loài người. Trí khôn của loài người là gì? Ý chí của Thượng Đế. Chúng ta đã trả đâu, chúng ta đã làm cái gì để trả lại cho mọi người? Chưa! Cho nên, chúng ta phải trở về căn bản nội thức của chúng ta, chúng ta mới hòng đóng góp và lập hạnh hy sinh để đi tiến vạn linh trong cơn đau khổ. Chỉ có Điền mới là hoàn trả được! Điền là quyền căn bản của Thượng Đế. Vậy các bạn tu, có luồng điển rồi, thì bạn ngồi đây có thể phân thân làm được nhiều việc; ngồi đây có thể làm chuyển được các nơi, tiến thẳng về Trung Tâm Sinh Lực của Càn Khôn Vũ Trụ. Lúc đó các bạn mới thấy rằng, "Chính tôi hòa tan trong sự cao siêu cứu độ của quần chúng sanh linh trong cả Càn Khôn Vũ Trụ, mới thật sự là làm việc. Từ mấy chục năm nay xuống thế gian, chưa có làm việc; học để tiến mà thôi. Bây giờ trụ, thanh, sáng suốt; lúc đó mới là kêu bằng 'Làm việc.'" Cho nên, những vị bô lão mà tu rồi, mới đóng góp; mà thấy rõ cái chơn tướng của mình đâu có to lớn, đâu có gồ ghề nữa, đâu có bị suy thoái nữa? Đời đời bất diệt rồi, trở về một vị Chơn Tiên nhỏ bé và di động dễ dãi, chớ không phải như xưa nữa, không phải như tại thế nữa. Thì cái lúc Công Phu này nó sẽ đem lại cho các bạn một cái tâm thức dồi dào và sáng suốt hơn, và trẻ đẹp hơn, và thực hiện từ bi và bác ái rõ rệt; quý mến viên thuốc tình thương và đạo đức. Cảm ơn các bạn. Tiễn đây, các bạn có cái gì thắc mắc, hỏi ra, tôi sẽ phúc đáp tùy theo khả năng sẵn có của tôi

Bạn đạo: ...

Đức Thầy: Khi mà chị biết rằng họ đã hiểu lầm, thì có gì mà phải sân? Đó là một sự hiểu lầm; mà trước kia chúng ta chưa tu, chúng ta cũng có thể hiểu lầm bất cứ một việc gì; giữa chồng con mình còn hiểu lầm mà huống hồ gì người ngoài? Cái chuyện đó là đương nhiên phải có. Cho nên, chúng ta không nên cho đó là quan trọng. Nếu cho đó là quan trọng thì nó phải sân chứ! Còn những người tu tới thanh nhẹ, được người nào chửi mắng và được người nào đem sự oan ức cho mình, mình phải có phận sự chiếu độ tùy khả năng. Không nên nói xấu họ, nhưng mà mình phải cầu xin cho họ sớm thức giấc. Thì lúc đó đâu còn cái sự dị biệt giữa hai người nữa? Đó.

Cái khóa trình của tôi ở Việt Nam, tôi đã thuật trong băng rất nhiều. Nhiều người, chồng tu vợ không tu; nhưng mà người vợ, chiều thấp nhang và vái tên tuổi ông Lương Sĩ Hằng, "Xin cô hồn bắt cho ông Lương Sĩ Hằng chết đi; đừng có bắt chồng tôi tu!" Đó. Chiều nào cũng thấp nhang. Nhưng mà rồi người chồng buồn bực, đó là Chú Ngẫu chớ không ai, mới lên nói cho tôi nghe rằng, "Tôi là quý mến Ông Tám, và Ông Tám không phải là người vụ lợi, và không lợi dụng; và Ông Tám là một người nhỏ nhút mà tui đáng kính mến; và Ông Tám bằng lòng học hỏi nơi mọi người; mà ngày nay tui kể Ông Tám cũng như bực thầy; mà vợ tôi thì chiều nào cũng thấp nhang mà vái cho Ông Tám chết sớm và trừ cho Ông Tám mặt. Thì bây giờ Ông Tám nghĩ thế nào? Tui có đem sẵn cái dao; thì Ông Tám cho phép, thì tôi về tui thực hành liền." Thì tôi nói, "Đưa cái dao coi?" Thì đưa cái dao tôi xem; tôi nói, "Cái dao này không có đủ bén. Để tui cho cái dao khác. Để cắt cái dao đó." Khi tôi cắt cái dao đó rồi, tôi nói, "Tôi cho Chú một cái dao, chém một cái vợ Chú chết liền. Còn cái dao này chém, vợ Chú còn sống nữa!" Hỏi chớ, "Cái dao nào mà tôi đợi hồi này giờ Ông cứ chưa đưa?" Tui nói, "Cái dao của tui là Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định. Chú về Chú tu đi, rồi Chú sẽ ảnh hưởng vợ Chú. Một ngày nào vợ Chú thấy Chú rằng, 'Nhờ cái Pháp này cho nên gia đình được ổn định;' lúc đó thì cái dao này nó cắt một cái "Rằm!" là bà ấy ngã liền, là cái tánh sáu của bà ấy không còn nữa. Lúc đó bà ấy mới biết thương mến tôi. Người đó sẽ quý hơn Chú quý tôi. Chú đừng có động và đừng có méch lòng bà ấy. Để bà ấy tiếp tục làm cái gì bà ấy muốn. Rồi tôi sẽ liên kết với bà ấy; không sao đâu." Thì không có bao lâu, lần lần bà ấy ý thức. Và tới ngày nay tôi đã rời khỏi Việt Nam, mà ai nói động tới tôi thì bà ấy sân, ... bà ấy lại bệnh vực trở lộn lại; bởi vì bà ấy thấy con đường sai lầm của bà ấy. Chính tôi đã dày công trao đổi với chồng bà ấy, và để chồng bà ấy được có một cái tánh hồn nhiên, không đập lộn trong gia đình, và thương yêu con cháu, và thương yêu tất cả mọi người ở xung quanh, và thực hiện điều lành, không có so đo như xưa nữa. Thì cái điều quý báu trở về với bà ấy; đó là con dao bén nhứt để cho bà ấy thức tâm. Từ lúc đó tới bây giờ thì luôn luôn nhắc nhở chúng tôi và muốn gần chúng tôi rất nhiều.

Thì cái chuyện đó, ở Việt Nam tôi cũng đã từng có. Thì bên này không có phải là cái chuyện quan trọng đối với tui. Dù người đó không hiểu bữa nay, nhưng mà một ngày sau này họ sẽ hiểu tôi nhiều hơn, và họ sẽ quý mến tôi, chớ không có bao giờ mất đầu mà sợ. Cho nên, một vị Phật, Chúa cũng vậy; bất cứ giờ nào cũng bị người ta chửi. Người không thích Phật thì ngày đêm chửi Phật; mà người không thích Chúa thì ngày đêm cũng chửi Chúa; thì giờ phút nào cũng có người chửi hết đó! Người tu mình đừng lo điều đó; nêu lo điều đó là tự đọa lấy tâm hồn của chính mình. Mình chỉ biết lo tu, lo sửa, lo hòa đồng và cứu độ; cái đó là cái điều quan trọng nhứt của người tu về Vô Vi.

Bạn đạo: Kính thưa Tôn Sư, kính thưa tất cả quý vị,

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Tôi có một điều thắc mắc còn ở trong lương tâm,

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: xin Tôn Sư chỉ dẫn cho.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Trước đây độ 4, 5 năm, chúng tôi dùng một phương pháp để tu Thiền, pháp môn tu Thiền ở bên nhà Phật; và đã tự diệt dục; và như vậy, nói tóm lại, ở trong cơ thể cái vấn đề dục không có nữa. Mà con người ta, tôi đọc cái cuốn sách ở trong phái Vô Vi, là quý nhất là Tam Bửu, tức là tam Tinh: Tinh, Khí, Thần. Và nếu mà xét ra như vậy, thì trong người tôi, về vấn đề cái Tinh, có thể không còn nữa? Như vậy tức là cái dục con người, tôi trông thấy đàn bà cũng như là trông vào một cục đất; hay trông một cái hình của Playboy, nó cũng giống như một cái cục gỗ, không có động hệ gì cả! Như vậy thì, tôi tu vậy thì có còn có cái ảnh hưởng tốt không? Nhưng mà trong người tôi vẫn khỏe như thường. Nói tóm lại, cái dục không còn nữa; mà trước đây,

Đức Thầy: Ừ; cái dục, mà nói rằng, "Tôi không còn tinh," thì Cụ không thể nào nói chuyện được. Cái tinh còn.

Bạn đạo: Vâng.

Đức Thầy: Cái tinh không có, thì cái não Cụ nó không có được khỏe mạnh mà để đàm luận.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Bởi cái tinh nó cung cấp lên cho cái não.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Thì tinh khí quan trọng;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Nhưng mà Cụ tưởng về Bề Trên thì cái tinh khí đó nó chuyển giải đi lên trên bộ đầu.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Thành ra cái dục tại thế không còn nữa;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: À. Không đụng chạm về thể xác, nhưng mà cái dục của Cụ vẫn còn: dục Cụ muốn tiến tới gần Phật; dục Cụ muốn tới những sự từ bi bác ái; Cụ muốn thực hiện những điều cao cả hơn bây giờ. Đó là dục tính. Mà cái dục tính đó nó được đổi lên trên rồi. Đó. Rồi bây giờ Cụ thiền theo cái Pháp này thì Cụ thấy nó bộc phát ra và nó đi tới sáng hơn, trong cái thức sáng suốt của Cụ. Còn cái kia, hồi trước, nhờ sự kiềm chế mà nó đổi chiều đi lên thay vì đi xuống; bởi vì nhập sanh dục, nó mới tạo ra con người tại thế, có cha, có mẹ, có chúng ta để đàm đạo. Thì bây giờ chúng ta đổi đây cũng là "Thượng thăng tiến." Cụ đã đổi bằng ý chí; nhưng mà thể chất, chưa. Thì Cụ làm cái "Pháp Luân Thường Chuyển, huệ tâm khai;" lúc đó Cụ mới thấy sáng suốt bộ đầu.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Và tướng diện Cụ sẽ thay đổi nhiều hơn nữa. Nếu Cụ diệt dục được rồi, tại thế, và cái ý chí Cụ đã nâng cao, thì ở đây lập lại trật tự chút xíu, Cụ thấy thay đổi liền!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Sáu tháng, mặt nó khác rồi!...

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: I like these people. It is more better for our body too. I like somebody to explain to me what to do. I not come here for change of religion. I love my God. I am here for more better concentration, because this is the first thing of life. It is better for the system nervous, better for your stomach, for all the body too. But, I am sorry I cannot understand what he said. Yes, I understand that, but it is only from the spirit. I pray to God, is the best too, but it's only from the spirit and God. I am still on the ground. I repeat, I am not looking for a change in religion. I love my God. I understand in my language. Any religion that believes in God is a good religion, because it is positive. All that speak another is negative. That, I understand. The opportunity or lease to get more close as a spirit. You understand very close. That is what I am looking for. Can somebody tell me what exactly I need to do? I have no special question because I am beginning. People in the beginning have no question, just listen. More close as a spirit. You understand more very close. That is what I need. What do i need to do? Do you have friends who speak Spanish or English for that class here? I am here, very comfortable, but I cannot understand. I live here. I pray to God. I lay there on the ground, the concentration is best too for God. My religion is good too. You speak very well.

Đức Thầy: Our meditation, you will find out many many answers to your questions from quite high; you cannot expect to arrive yet. I never study English, but I am very glad to meet you here. You have a love to want to return to God. While together, we are going to find out You are going to find out "Who am I?, Where is our soul?" We have heard the fathers from the church telling about our soul, but we never see our soul. So we must find out the light way where we came from, and where we will go. Yes. So, we must have a separate class to explain to you. In here, we are mostly Vietnamese. I too cannot speak very well. So, I hope that I am going to explain to all Americans here, but no chance because I am poor at the vocabulary; sometimes I cannot. I am sorry.... No, just some words. With the meditation, you will find out many answers to our questions and quite high. You must practice to arrive there. I am very sorry, I have many friends who can speak English. But today they are worried to translate the wrong words to you, you know. So, there are some difficulties. In the future, I hope we will have many brothers and sisters who can explain exactly what is the energy they receive from God to Americans or other people. In France also, we have many friends who also can translate directly when they meditate and they can make the relation directly to shining from God. And they will I explain easily. Like my work also, I explain directly, but at any question, cut down! You know. It is not so well. So, I hope I because I am poor at the vocabulary, you know; sometimes I want to talk but cannot.

**Danh sách Bạn Đạo Phát Tâm cho Quỹ Trùng Tu
Thiền Viện Nhân Hòa**

Đợt 7 tính đến ngày 14 Tháng Tư 2017 :

BĐ Lê Thị Phương Dung/VN	300.00 \$US CK
BĐ Nguyễn Thị Lài/VA	100.00 \$US CK

Thưa quý bạn đạo, vì đi xa, tất cả các chi phiếu, ngân phiếu đóng góp cho Quỹ Trùng Tu TV Nhân Hòa chúng tôi nhận được sau ngày 14 tháng 4 sẽ được báo cáo vào tuần lễ đầu tháng Năm.

Xin cảm ơn quý bạn đạo,
Nguyễn Trí Vượng.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân mẫu bạn đạo Lê Xuân Phong là bà Lim Kim Sơn đã từ trần ngày 10 tháng 3 âm lịch năm Đinh Dậu 2017 tại Việt Nam, hưởng thọ 99 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo

Con: Lê Xuân Phong

Cháu nội: Lê Phan Điền

Thông báo Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 36, năm 2017
“Ngũ Uẩn Giai Không”
Khách Sạn Equatorial, Penang, Malaysia
Từ 23 tháng 9 đến 28 tháng 9 năm 2017

14.04.2017

Kính thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi thành tâm cảm ơn sự hăng hái ghi danh của quý bạn đạo và xin gửi đến quý bạn vài thông tin sau :

I- Ghi Danh Phòng Khách Sạn

Chúng tôi chỉ còn một số ít loại phòng 1 giường King (loại Deluxe hay Premier, có thể ở 1 hay 2 người tối đa trong 1 phòng). Xin quý bạn lưu ý khi ghi danh **trước ngày 1.05.2017**.

II- Ghi danh đi tour ngày 27.09.2017:

Chúng tôi không nhận thêm ghi danh đi tour ngày 27.09.2017 vì bus tour đã hết chỗ.

III- Đóng tiền phần còn lại trước ngày 1 tháng 5, 2017:

Quý bạn đã ghi danh Đại Hội xin vui lòng đóng tiền đợt 2 **trước ngày 1 tháng 5, 2017** để giúp BTC trang trải lệ phí cho khách sạn. Nếu quý bạn đóng trễ, chúng tôi không bảo đảm giữ chỗ được vì đây là hòn đảo du lịch nên việc đặt chỗ tại khách sạn 5 sao rất hạn chế.

Xin quý bạn lưu ý nếu chỉ ghi danh đặt chỗ và không đóng lệ phí thì chúng tôi không thể giữ chỗ sau ngày 1 tháng 5. **Ngoài ra, nếu quý bạn hủy bỏ sau ngày 1 tháng 5, 2017, BTC sẽ không thể hoàn trả tiền lại vì đã đóng trước cho khách sạn.** Xin quý bạn đạo thông cảm.

IV- Chuyển Vận:

Nếu quý bạn đã mua vé máy bay, xin thông báo cho ban ghi danh tại địa phương quý bạn cư ngụ về chi tiết chuyến bay, để BTC có thời gian chuẩn bị đưa đón bạn đạo.

Hiện nay, hãng AIR ASIA (website: www.airasia.com) có bán vé nonstop cho tất cả các ngày trong tuần, nên quý bạn đạo đi từ phi trường Tân Sơn Nhất (code SGN) đến PENANG International Airport (code PEN), có thể mua vé non-stop SGN-PEN rất thuận lợi, thay vì phải đổi và chờ đợi nếu ghé Kuala Lumpur.

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Kính thư,

Ban Ghi Danh

Phiếu Ghi Danh
(xin điền mỗi người một phiếu)

ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ 36 “NGŨ UẨN GIAI KHÔNG”
Penang, Malaysia
23.09.2017 – 27.09.2017

Họ / Tên (theo passport):		Nam : []	Nữ : []
Ngày sinh (dd/mm/yyyy) :		Quốc Tịch :	
Passport số :	Hết hạn ngày :		
Địa chỉ :		Thành Phố :	
Tiểu Bang:	Số vùng (Zip code) :	Quốc Gia:	
Email:	Điện thoại nhà:	Đ.T. di-động :	
Thuộc Thiên Đường / HAHVV :			
Tên người thân (liên lạc trường hợp khẩn cấp):		Điện thoại:	

Ghi Danh Đại Hội (5 ngày 4 đêm tại Hotel EQUATORIAL 23.09.2017 - 27.09.2017 cộng với 4 bữa ăn sáng, 3 bữa ăn trưa và 3 bữa ăn tối) trước ngày 1.05.2017. Lệ phí không hoàn trả sau 1.05.2017 nếu hủy bỏ.

***** Phòng DELUXE rộng 33 thước vuông , Phòng PREMIER rộng 41 thước vuông *****

Phòng		Lệ Phí Đại Hội cho 1 người	Tổng Cộng
Phòng 2 người KING Deluxe	Người Lớn	520 USD	
Phòng 2 người KING Premier	Người Lớn	570 USD	
Phòng 1 người KING Deluxe	Người Lớn	680 USD	
Phòng 1 người KING Premier	Người Lớn	760 USD	
	Tối đa 1 Trẻ em dưới 12 t. *Chung phòng với 2 người lớn	390 USD	

XIN Lưu Ý: Chỉ còn loại phòng 1 giường KING lớn

Chỗ ở trước Đại Hội : Khách sạn Equatorial (giá phòng đã tính 16% thuế và thuế chính phủ địa phương, bao gồm ăn sáng)

	1 Đêm mỗi người	Đêm 20.09.2017	Đêm 21.09.2017	Đêm 22.09.2017	Tổng Cộng
Phòng 2 người KING Deluxe	40 USD				
Phòng 2 người KING Premier	50 USD				
Phòng 1 người KING Deluxe	75 USD				
Phòng 1 người KING Premier	90 USD				
Tối đa 1 Trẻ em dưới 12 t. *Chung phòng với 2 người lớn	20 USD				

Phiếu Chuyển Vận
(xin gửi về Ban Ghi Danh trước ngày 1 tháng 6, 2017)
Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 36 “Ngũ Uẩn Giai Không”
PENANG INTERNATIONAL AIRPORT (PEN), MALAYSIA

Kính thưa quý bạn,

Phi trường quốc tế Penang International Airport (PEN) cách khách sạn khoảng 10 cây số, thời gian di chuyển bằng xe trung bình 15 phút tới 30 phút nếu kẹt xe. Nếu quý bạn muốn di chuyển tự túc, xin mua taxi coupon tại quầy Taxi Airport Counter, giá coupon từ phi trường về Equatorial Hotel khoảng USD \$ 10.

Chúng tôi có tổ chức xe để đón quý bạn về khách sạn vào những ngày **20, 21, 22 và 23 tháng 9 năm 2017** và đưa ra phi trường ngày **27 hoặc 28 tháng 9**. Vì Phi trường PENANG rất vắng về sau 9 giờ tối, xin quý bạn chọn những chuyến bay đến phi trường PENANG (PEN) **trước 9 giờ tối** thì tốt hơn. BCV chỉ đón quý bạn **từ 9 giờ sáng đến 9 giờ tối**. Xin quý bạn cố gắng đi chung nhóm để dễ đưa đón.

Lưu Ý: BCV chỉ đón tại Phi Trường Quốc Tế PENANG International Airport (Airport code: PEN) trong thời gian từ 9 giờ sáng đến 9 giờ tối. Ngoài thời gian trên, xin quý bạn đi taxi tự túc vì ban chuyển vận không có phương tiện đưa đón ngoài các giờ kể trên.

Họ và Tên	Thành Phố	Quốc Gia

Trong trường hợp có đổi chuyến bay, xin quý bạn ghi những dữ kiện liên quan đến chuyến bay cuối và ghi rõ đến Terminal nào.

	Ngày	Giờ	Hãng Hàng Không	Số Chuyến Bay	Khởi Hành Từ Thành Phố
Đến					
Đi					

Lưu Ý: Ban Chuyển Vận chỉ đưa đón bạn dạo các ngày sau đây thôi vì nhân lực giới hạn. Ngoài các ngày này, xin quý bạn vui lòng tự túc.

Ngày đến 20, 21, 22 và 23 tháng 9 năm 2017: Ban Chuyển Vận sẽ đón quý bạn từ phi trường về khách sạn.
Ngày về 27 hoặc 28 tháng 9 năm 2017: Ban Chuyển Vận sẽ đưa quý bạn từ khách sạn ra phi trường Penang.

Xin quý bạn ghi danh với ban chuyển vận càng sớm càng tốt **trước ngày 1 tháng 6 năm 2017** để việc tổ chức xe đưa đón được chính xác. Cảm ơn quý bạn.